

குருடனான பர்திமேயு பார்த்தது என்ன?

WHAT BLIND BARTIMAEUS SAW

ஆதார வசனங்கள் : மாற்கு 10:46-52

திறவுகோல் வசனம் : ஏசாயா 35:5,6

“அப்பொழுது குருடரின் கண்கள் திறக்கப்பட்டு, செவிடரின் செவிகள் திறவுண்டுபோகும். அப்பொழுது முடவன் மாணப்போல் குதிப்பான்; ஊமையன் நாவும் கெம்பீரிக்கும்; வனாந்தரத்திலே தண்ணீர்களும், கடுவெளியிலே ஆறுகளும் பாய்ந்தோடும்”.

பஸ்கா வேளையாக அது இருந்தது, இயேசுவோடுகூட, அவர் பிரயாணிக்கும் திசையிலேயே அநேகர் எருசலேமை நோக்கி பிரயாணித்தனர். பர்திமேயு என்ற குருடனாயிருந்த ஒரு பிச்சைக்காரர், கடந்துசெல்பவர்களிடம் தர்மம் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையில் வழியருகே அமர்ந்திருந்தார். இயேசு கடந்துபோகும்போது, அசாதாரணமான சலசலப்பு ஏற்பட்டது. இதற்கான காரணம் என்னவென்று பர்திமேயு வினவினார். நசரேயனாகிய இயேசு தற்போதுதான் கடந்துபோனார் என்று பதிலுரைக்கப்பட்டது.

இயேசு புகழ்பெற்ற மேசியாவாயிருந்து, வேத வசனங்களின்படி பாவம், துக்கம் மற்றும் வலியை அகற்றி, முழு உலகையும் இறுதியில் ஆசீர்வதிப்பார் என்றும் பர்திமேயு கேள்விப்பட்டிருந்தார். இயேசு ஏற்கனவே குணப்படுத்தல்களை நிகழ்த்தியிருந்ததையும், நோயாளிகளது பிணி நீக்கியும், பிசாசுகளைத் துரத்தியும், குருடரின் கண்களை திறந்துமிருந்ததை அவர் கேள்விப்பட்டிருந்தார். இயேசு கடந்துபோனபோது ஏன் ஒருவரும் என்னிடத்தில் கூறவில்லை! என்று அவர் நினைத்தார். இயேசு மற்ற அநேகரை குணமாக்கியிருக்கிறாரே, அந்த தயை பெற்ற அநேகரில் நானும் ஒருவனாக இருக்கக்கூடாதா? என்று எண்ணினார்.

அவருடைய விசுவாசமும் நம்பிக்கையும் பற்றியெரிந்து, “இயேசுவே, தாவீதின் குமாரனே எனக்கு இரங்கும்” (மாற்கு 1:47) என்று உரத்த சத்தமிட்டார். வழிப்போக்கர்களோ, “அமைதலாயிரு! மெதுவாக சத்தமிடு, மாபெரும் போதகரைத் தொந்தரவு செய்யாதே; அவர் மற்றவர்களோடு பேசிக்கொண்டிருக்கிறார் என்றனர். ஆனால் பர்திமேயுவோ, இப்பொழுது இல்லாவிடில் எப்பொழுதும் அவரிடத்தில் சேரமுடியாது என்று உணர்ந்தார். திரளான கூட்டத்தாருக்கு மேலாக தன் சத்தத்தை உயர்த்தி, எப்பொழுதுமிராத அளவுக்கு உரத்த சத்தமிட்டு, “இயேசுவே, தாவீதின் குமாரனே எனக்கு இரங்கும்!” என்றார்.

இயேசு அந்த சத்தத்தைக் கேட்டார். இரக்கத்தைவேண்டி யார் கூப்பிட்டாலும், கிருபையளிப்பதற்கு எப்பொழுதும் தயாராக இருந்து, அந்த பார்வையற்ற மனிதரை தன்னிடத்தில் வரும்படி கட்டளையிட்டார். இக் கூக்குரலானது அவரது விசுவாசத்தை வெளிப்படுத்தி, திரளான கூட்டத்தாருக்கு முக்கியமான பாடமாய் அமைந்தது. மற்றவர்களது உதவியுடன், பர்திமேயு இறுதியாக, இயேசுவின் சமூகத்தில் தன்னைக் கண்டடைந்தார். “இயேசு அவனை நோக்கி; நான் உனக்கு என்ன செய்யவேண்டும் என்றிருக்கிறாய் என்று கேட்டார். “ஆண்டவரே, நான் பார்வையடையவேண்டும்” என்று உடனடியாக பதில் வந்தது. இயேசு அவரிடத்தில்; “நீ போகலாம், உன் விசுவாசம் உன்னை இரட்சித்தது” என்றார். உடனே அவர் பார்வையடைந்து, அவரைப் பின்செல்பவர்களின் கூட்டத்தில் தானும் ஒருவராக சேர்ந்துகொண்டு, இயேசுவைமேசியாவாக ஏற்றுக்கொண்டு, தெய்வீக வல்லமையை புகழ்ந்தார்.

“இயேசுவே, தாவீதின் குமாரனே”

“இயேசுவே, தாவீதின் குமாரனே” என்ற பார்வையில்லாத அந்த மனிதரின் வார்த்தைகள், அவருக்கும் அவரது நாளில் ஜீவித்திருந்த யூதர்களுக்கும் விசேஷ முக்கியத்துவமுடையதாயிருந்தது. இன்றைய நாளில் ஜீவிக்கும் திரளான ஜனங்களைப் பொருத்தவரையில், இந்த வார்த்தைகள் முக்கியத்துவத்தை இழந்திருக்கின்றன. மகா பிரதான ஆசாரியராகிய மேசியா, குறிப்பிட்டளவுக்கு ஆரோனை முன்னடையாளமாக கொண்டிருந்தார், மாபெரும் நியாயப்பிரமாணிக்கராக மோசேயால் அடையாளமாக அல்லது உருவகமாகக் காண்பிக்கப்பட்டிருந்தார். தாவீதின் ஞானமும், ஐஸ்வரியமும், செல்வாக்குள்ள குமாரனாகவும், இராஜ்யத்தில் அவரது வாரிசாகவும் இருந்த சாலமோன் மூலம் மாபெரும் இராஜாவாக அடையாளப்படுத்தப்பட்டார், அல்லது உருவகமாகக் காண்பிக்கப்பட்டார் என்பதை யூதர்கள் அறிந்திருந்தனர். தீர்க்கதரிசனத்தின் மேற்கண்ட எல்லா வரிகளும் ஒன்றிணைந்ததாக, மெல்கிசேதேக்கில் சித்திரமாக குறிப்பிட்டுள்ளது. கர்த்தருடைய சிங்காசனத்தின்மீது மெல்கிசேதேக் ஒரு ஆசாரியராக இருக்கிறார். அதாவது, இவர் தேவனுடைய

ஆசாரியராகவும், அதே சமயத்தில் அவர் ஒரு இராஜாவாகவும் அல்லது ஆளுநராகவும் இரு அலுவல்களைப் பெற்றுள்ளார்.

ஆரோனின் முறைமைப்படி, இறுதியில், இயேசு ஆசாரியராக ஆளுகை செய்யும் அதிகாரமின்றி, ஒரு பலிசெலுத்துகிற ஆசாரியராக மட்டுமே இருக்கமுடியாது என்ற உண்மையை, பரிசுத்த பவுல் நம் கவனத்துக்குக் கொண்டுவருகிறார். ஆனால் மெல்கிசேதக்கின் முறைமைப்படி அவர் ஆசாரியராக இருப்பார். இதைக் குறித்து தாவீதின் சங்கீதத்தில் தெய்வீக வெளிப்படுத்தலாக கூறப்பட்டிருப்பதை பரிசுத்த பவுல் மேற்கோள் காண்பிக்கிறார்; “நீர் மெல்கிசேதக்கின் முறைமையின்படி என்றென்றைக்கும் ஆசாரியராயிருக்கிறீர் என்று கர்த்தர் ஆணையிட்டார், மனம்மாறாமலுமிருப்பார்”. இந்த தீர்க்கதரிசன வாக்கியத்தின்மீது, மிக முக்கியமான வாதங்களை பரிசுத்த பவுல் அடிப்படையாக அளிக்கிறார். இயேசு மற்றும் மேசியாவின் இராஜ்யத்தையும், அதன் குணாதிசயத்தையும் குறித்த தெய்வீக முன்னோக்கங்களை அவர் காண்பிக்கிறார்.

அகில உலக வேதாகம ஆய்வுகளை முறைப்படுத்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ள குழு, இயேசுவின் முதலாம் வருகையில் அவரால் செய்யப்பட்ட அற்புதங்கள், அவரது இரண்டாம் வருகையில் அவர் நிறைவேற்றவிருக்கும் மாபெரும் அற்புதங்களுக்கும், கிரியைகளுக்குமான முன்னடையாளங்களாக மட்டுமே இருந்தது என்ற உண்மையை, தங்கள் சிந்தையில் தெளிவாக வைத்திருந்தனர். இக்கருத்தின் அடிப்படையிலேயே மேசியாவின் இராஜ்யத்தைக் குறித்த ஏசாயா தீர்க்கதரிசனத்தை, அவர்கள் நமக்கு நம் பாடத்தின் திறவுகோல் வசனமாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஏற்றவேளையில் அவரது ஆயிரவருட ராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு, நிறைவேற்றப்படவிருக்கும் மாபெரும் பணியின் முன்னடையாளங்களாக அல்லது எடுத்துக்காட்டுக்களாக இயேசு நிகழ்த்திய அற்புதங்களனைத்தும் இருப்பதை, அப்போஸ்தலர்களது போதனையின் பொதுவான நடை காண்பிக்கிறது. இதோடு இந்த திறவுகோல் வசனத்தின் கருத்துக்கள் ஒத்திருக்கின்றன. “இக்காரியங்களை இயேசு செய்து, தம் மகிமையை வெளிப்படுத்தினார்”, அதாவது, தம் இராஜ்யத்தின் மகிமையையும் வல்லமையையும் முன்கூட்டியே காண்பித்தார் என்று வாசிக்கிறோம்.

இயேசுவும் அவரது சீஷர்களும் பாலஸ்தீனாவிலுள்ள எல்லா நோயாளிகளையும் குணமாக்க முயற்சித்தார்கள் என்று நாம் ஒரு கனம்கூட சிந்திக்கவில்லை. அதற்கு மாறாக, நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த திரளான ஜனங்கள் மத்தியில், விசேஷ விசுவாசத்தை வெளிப்படுத்தினவர்கள் மட்டுமே விதிவிலக்காயிருந்து, குணமாக்கப்பட்டனர். நம் பாடத்தில் காணும் இந்த சம்பவத்தில், சாலையோரமிருந்த அநேக பிச்சைக்கார குருடர்களில், பர்திமேயு மட்டுமே குணமாக்கப்பட்டார் என்பதை நாம் நிச்சயித்திருக்கிறோம். பாலஸ்தீனா, சிரியா, எகிப்து, பிச்சைக்கார குருடர்கள் வசித்த தேசங்களாக இருந்தன. கர்த்தர் பர்திமேயுவின்மீது அக்கறை காட்டாமலும், அவரை குணமாக்க முற்படாமலும் ஏற்கனவே கடந்துபோயிருந்தார். தன் விசுவாசத்தினால் அவர் கதறியதாலும், அவரது சத்தத்தை அமர்த்தத்தேடி, அவரது விசுவாசத்தை திசைதிருப்ப முயற்சித்தவர்களது சத்தத்துக்கு செவிகொடாதிருந்ததாலும், அவர் தன் பார்வையை மீட்டெடுக்கப் பெற்றார்.

பார்வையற்ற தன்மை இழிவானது

இதுபோன்ற சம்பவம் பெதஸ்தா குளத்தில் நிகழ்ந்ததை நாம் நினைவுகூர்வோம். அங்கே திரளான ஜனங்கள் குளத்தில் இறங்கி குணமடைவதற்காக, தண்ணீர் கலக்கப்படும் வேளையை எதிர்பார்த்து காத்திருந்தனர். அவர்களில் ஒரேயொருவனிடத்தில் மட்டும்; “உன் படுக்கையை எடுத்துக்கொண்டு நட” என்று இயேசு கூறினார். இயேசுவின் அற்புதங்கள் வரவிருக்கிற அவரது மேசியானிய இராஜ்யத்தினை சித்திரக் காட்சியாக காண்பிக்கிறது என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ளும்போது, நிகழ்வுகளின் முறையான பார்வையை நாம் அடைகிறோம். ஏசாயாவின் தீர்க்கதரிசனம் சுட்டிக்காட்டுவதுபோல், எல்லா குருடர்க்கும், எல்லா முடவர்க்கும், செவிடர் அனைவருக்கும் நன்மையும், மகிழ்ச்சியுமான நாள் வரவிருக்கிறது என்பதில் சந்தோஷமடைகிறோம் – ஏசாயா 35:5,6.

“அவைகளுக்கு கண்கள் இருந்தும் அவைகள் காண்பதில்லை, காதுகளிருந்தும் கேளாது” – சங் 135:16,17. முழு உலகின் ஜனங்களும், மிக ஆர்வமுள்ளதும் மிக்க ஆதாயமளிப்பதுமான காரியங்களில் குருடராயும், செவிடராயும் இருப்பதாக வேதாகமத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எப்போதாவது மட்டும் இங்கும் அங்கும், பழங்காலத்து பர்திமேயுவைப்போல், தன் குருட்டுத்தனத்திலிருந்தும், செவிட்டுத்தன்மையிலிருந்தும் சுகமடையக்கூடிய சாத்தியத்தை புரிந்துகொள்கிறார்கள், மேலும் முறையான படிக்களை எடுத்து, குணமடைதலை ஆதாயப்படுத்துகின்றனர். பரிசுத்த பவுல், இந்த பார்வையற்ற நிலைமையைப்பற்றி நமக்குக் கூறுகிறார்;

“அவிசுவாசிகளாகிய அவர்களுக்குப் பிரகாசமாயிராத-படிக்கு, இப்பிரபஞ்சத்தின் தேவனானவன் (சாத்தான்) அவர்களுடைய மனதைக் குருடாக்கினான்”- 2கொரிந்4:4.

6000 வருடங்களுக்கு முன்பு, தேவனுடைய நன்மைகளையும், மனிதருக்கு உயர்ந்த நலன்களைத் தருகின்ற காரியங்களையும் புரிந்துகொள்ள முடியாதபடிக்கு, மனிதனுடைய மனதைக் குருடாக்கி, சாத்தான் இப்பணியைத் துவங்கினான். இதை அவன் தொடர்ந்து செய்துவருகிறான். சர்வ வல்லவர் ஏவாளிடத்தில் பாவத்தின் தண்டனையைக் குறித்து, “அதைத் தின்னும் நாளிலே சாகவே சாவாய்” என்று கட்டளையிட்டதற்கு முரண்பாடாக சாத்தான் பேசினான், இது தேவனுடைய பார்வையில் வஞ்சனையாக இருந்தது. “நீ சாகவே சாவதில்லை” என்று சாத்தான் பிரகடனம் செய்தான். அறிவின் மாபெரும் ஆசீர்வாதங்களை அடையாதபடி விலக்கவே தேவனுடைய தரப்பில் இந்த பயமுறுத்தல் கொடுக்கப்படுகிறது என்று அவன் அவளை இணங்கச் செய்தான். இவ்வாறு அவருடையதும் அவளது கணவருடையதுமான உண்மை நலன், கீழ்ப்படியாமை மூலம் வீழ்ச்சியடைய அவன் செய்தான்.

இங்கு இயல்பாகவே ஒரு கேள்வி எழுகிறது,

தவறாக காரியங்களை சித்தரித்து, நம் ஆதிப்பெற்றோரை வஞ்சித்ததில் சாத்தானுக்கு என்ன நோக்கம் இருந்தது? ஏன் அவர்களுடைய கீழ்ப்படியாமையிலும் தேவனுக்கு அந்நியராகும்படி விலக்குவதிலும் அவன் ஆர்வம் காட்டினான்? இவ்வாறு மாத்திரமே அவர்களை பாவத்தின் அவனுடைய சொந்த அடிமைகளாக அவனால் திறம்பட செய்யமுடியும் என்பதே இதற்கு பதிலாயிருக்கிறது. தேவனை அவர்கள் தங்கள் ஞானமும் அன்புமுள்ள தகப்பனாக அங்கீகரித்து, அவரிடத்தில் நம்பிக்கை வைத்திருந்தவரைக்கும், அவரிடத்தில் உண்மைத்தன்மையுள்ளோராய் அவர்களால் நிலைத்திருக்க முடிந்தது, அதற்கேற்ப பாவத்துக்கு ஊழியக்காரர்களாக ஆகாதிருந்தனர்.

தேவனுடைய தெய்வீக குணாதிசயத்தையும், திட்டத்தையும் தவறாக சித்தரித்துக் காண்பிக்கும் வேலையை சாத்தான் ஆறாயிரம் வருடங்களாக தொடர்ந்து செய்துவருகிறான். இருளுக்கு பதிலாக வெளிச்சத்தையும், வெளிச்சத்துக்கு பதிலாக இருளையும் அவன் காண்பிப்பதாயும், அவனுடைய ஆயுதங்களைக் குறித்து நாம் அறியாமையில் இருப்பதில்லை என்று பரிசுத்த பவுல் கூறுகிறார். இப்பிரபஞ்சத்தின் தேவன் அவிசுவாசிகள் எல்லாருடைய மனங்களையும் குருடாக்கியிருக்கிறான் என்று நமக்குக் கூறினபிறகு, தேவனுடைய மகிமையின் அறிவாகிய வெளிச்சம் அவர்களுடைய இருதயங்களில் பிரகாசியாதபடிக்கும், தேவனுடைய நிஜமான நன்மைகளை அவர்கள் காணாதபடிக்கும் இது செய்யப்பட்டதாக பரி.பவுல் குறிப்பிடுகிறார். மேலும் தேவனுடைய நன்மையின் இந்த வெளிச்சம், நம் கர்த்தராகிய இயேசுவின் முகத்திலிருந்து, அதைக் கண்டவர்கள்மீது பிரதிபலித்தது என்று அவர் விவரிக்கின்றார்.

இந்த அழகான கவிதை வடிவில், அப்போஸ்தலர் அற்புதமான சத்தியத்தை நமக்கு அளித்திருக்கிறார். இதில் வேத மாணவர்கள் அதிகதிகமாக மதிப்பிட கற்கிறார்கள். தேவன் அன்பாயிருக்கிறார்; இதற்கு முரணாக நாம் கேட்டிருக்கிற கதைகள் அனைத்தும், நம் சிந்தைகளை குருடாக்கும் நோக்கங்கொண்டவை, நம் சிறந்த நண்பருக்கு எதிராக தப்பெண்ணம் அடையச்செய்பவை. எனவே இது சாத்தானால் விடாப்பிடியாக பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. புறஜாதியார் மத்தியில் மட்டுமல்ல, கிறிஸ்தவர்கள் மத்தியிலும் கூட, சத்தியத்துக்கு நேரெதிரான பல்வேறு போதனைகள் போதிக்கப்படுகிறது. இதை “பிசாசுகளின் உபதேசங்கள்” என்று பரி.பவுல் அழைக்கிறார் - 1தீமோ4:1.

இருண்ட யுகங்களின்போது, நம் கிறிஸ்தவ விசுவாசப் பிரமாணங்களில், விரோதி தன் போதனைகளைப் புகுத்தி, கிரியை செய்தான். கிறிஸ்தவ தேவாலயங்களின் சுவர்கள்மீது அவற்றை வரைந்தான். ஒரு இருண்ட நாளின் நாடகங்களில் அவற்றைக் கொண்டு நடத்தான். இவைகளனைத்தும் மோசமான கற்பனையாக, பிசாசுபோல தேவனைச் சித்தரித்தன. மனுக்குல சந்ததியின் ஒவ்வொரு அங்கமும் நித்திய ஆக்கினையால் துன்புறு ஆதிமுதல் நோக்கமாயிருந்த அவர், நம் சந்ததியை சிருஷ்டித்தபோது என்ன செய்துகொண்டிருந்தார்? என்ற சிந்தனைகளால் அவர் அடையாளப்படுத்தப்பட்டிருந்தார். இந்த பயங்கரமான பிரதிநிதித்துவங்களால், இருண்ட யுகங்களில் உலகம் தேவனிடத்தில் நெருங்கிவராதிருந்தது ஆச்சரியத்தை ஏற்படுத்தவில்லை. வேதாகமம் ஜனங்களுடைய மரியாதையை திரும்பப் பெற்றபோதிலும், இந்த பிசாசுகளின் உபதேசங்கள் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வந்ததால், உலகம் அதை நேசிப்பதில் தடையை ஏற்படுத்தி வருகிறது ஆச்சரியம் ஏதுமில்லை.

நாம் எல்லோரும் விரோதியினால் ஓரளவு குருடாக்கப்பட்டிருந்தோம் என்று தற்போது நாம் கற்றிருக்கிறோம். அவனுடைய குருடாக்கும் ஆதிக்கத்திலிருந்து நாம் விடுதலை பெறும்போது, இருளிலிருந்து ஆச்சரியமான ஒளியினிடத்திற்கு வரவழைத்தவருடைய தயவை எண்ணி, நம் இருதயங்கள் மகிழ்ச்சியடைகிறது!

சிலர் மட்டுமே இன்னும் பார்க்கின்றனர்

எபேசு சபைக்கு எழுதும்போது, அவர்கள் சிலவற்றைக் கண்டிருந்தபோதிலும், காண்பதற்கு இன்னும் அதிகமானவைகளுண்டு என்று அப்போஸ்தலர் அறிவுறுத்துகிறார். “என் ஜெபங்களில் உங்களை நினைத்து...நமக்கு உண்டாயிருக்கிற நம்பிக்கை இன்னதென்றும், பரிசுத்தவான்களிடத்தில் தமக்கு உண்டாயிருக்கிற சுதந்திரத்தினுடைய மகிமையின் ஐசுவரியம் இன்னதென்றும்.. நீங்கள் அறியும்படிக்கு, அவர் உங்களுக்குப் பிரகாசமுள்ள மனக்கண்களைக் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் வேண்டிக்கொள்கிறேன்” என்பதை நாம் மேற்கோள் காட்டுகிறோம். “...பிதாவை நோக்கி முழங்கால்படியிட்டு... நீங்கள் அன்பிலே வேருன்றி, நிலைபெற்றவர்களாகி, சகல பரிசுத்தவான்களோடுங்கூட, கிறிஸ்துவினுடைய அன்பின் அகலமும், நீளமும், ஆழமும், உயரமும் இன்னதென்று உணர்ந்து; அறிவுக்கெட்டாத அந்த அன்பை அறிந்துகொள்ள வல்லவர்களாகவும்... அனுக்கிரகம் பண்ணவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்கிறேன்” என்று மீண்டும் கூறுகிறார். நமக்காகவும் சபையிலுள்ள எல்லோருக்காகவும் இந்த

ஜெபத்தை ஏறெடுப்பது இன்னும் நமக்கு அவசியமாயுள்ளது.

அப்போஸ்தலர்கள் அறிவிக்கிறபடி, உலகமோ இன்னும் இருளில், தீயோனின் பிடியில் கிடக்கிறது, அது சாத்தான் செழித்தோங்கச் செய்த மூட நம்பிக்கைகளின் அடிமைத்தனத்துக்கு உட்பட்டிருக்கிறது. தற்போது, பார்திமேயுவைப்போல் சிலருடைய கண்கள் மட்டுமே திறக்கப்பட்டிருக்கிறது. தங்களை அமைதலாயிருக்கவும், அறியாமையாகிய குருட்டுத்தனத்திலேயே நீடிக்கவும் உத்தரவிடுகிறவர்களது உணர்வைப் புறக்கணிக்க மனதாயிருந்து, தேவஅறிவின் வெளிச்சத்திற்காக பெரிதும் எங்குகிறவர்களாயும், விசேஷ வாய்ப்புக்களைக் காணவும், அவர்கள் விசேஷ குணாதிசயத்தையுடைய ஜனங்களாயுள்ளனர். நீதியின்மீது பசிதாகமுடையோராக இருக்கும் இவர்கள், வாக்குத்தத்தத்தால் நிரப்பப்பட்டிருந்து, பார்வையடையும்படி ஏக்கமாயிருப்பதால், அதை தற்காலத்தில் அடையும் நம்பிக்கையைப் பெறுவார்கள்.

மகிமை நிறைந்த மாற்றத்தை வாக்களித்திருப்பதால் தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம்! பதினெட்டு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் பார்திமேயுவை, அடையாளமான வழியில் குணப்படுத்தின, ஒளியின் மகிமை நிறைந்த ராஜாவாயிருக்கிற அவருக்கு, இருளின் அதிபதியாகிய சாத்தான் வழியை விடவேண்டும். ஒளியின் ராஜா ராஜ்யத்தின் அதிகாரத்திற்கு வரவேண்டும் என்ற செயல்திட்டத்திற்குப் பின்னால் தெய்வீக வல்லமை இருக்கிறது. சாத்தான் ஆயிரம் ஆண்டுகள் கட்டப்படவேண்டும், அவனுடைய இருளின் கிரியைகள் அனைத்தும் முறியடிக்கப்படவேண்டும். தேவனுடைய உண்மை குணாதிசயம் மற்றும் அன்பின் திட்டங்கள் தவறாக சித்தரிக்கப்பட்டு வந்ததற்கு பதிலாக, அவருடைய உண்மைகள் மனுக்குலத்துக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும். சமுத்திரம் ஜலத்தினால் நிறைந்திருக்கிறதுபோல, முழு உலகும் தேவனுடைய மகிமையின் அறிவாகிய வெளிச்சத்தால் நிறைந்திருக்கும். ஒருவனும் தன் அயலாநிடம், கர்த்தரை அறிந்துகொள் என்று அறிவிக்க வேண்டியதில்லை. அவர்களில் சிறியவன் முதல் பெரியவன் மட்டும் எல்லாரும் அவரை அறிந்துகொள்வார்கள் – ஏசாயா 11:9; எரே 31:34.

குருடாயிருக்கும் கண்கள் யாவும் திறக்கப்படும்

இத்தீர்க்கதரிசனத்தை வாசிப்பவர்கள் யாராகிலும், மாம்சக்கண்கள் மட்டுமே திறக்கப்படும் என்றும், மேசியாவின் ராஜ்யத்தில் அனைத்து சபாவ குருட்டுத்தன்மையும் சரிசெய்யப்படும் என்று எண்ணுவார்களானால், அவர்கள், மகிமைநிறைந்த வேலை நிறைவேற்றப்படுவதன் சிறு பகுதியை மட்டுமே காண்கிறார்கள். சாத்தான் மனுக்குலத்தை அறியாமை மற்றும் மூடப்பழக்கமாகிய குருட்டுத்தன்மையால் பாதிப்புக்குள்ளாக்கியிருப்பது, சரீர ரீதியான குருட்டுத்தன்மையைக் காட்டிலும் மிகவும் மோசமானது. குருடாக்கப்பட்ட கண்கள் அனைத்தும் திறக்கப்படும், செவிடாக்கப்பட்ட காதுகள் அனைத்தும் கேட்கும் என்ற உத்திரவாதத்தை கர்த்தர் நமக்குக் கொடுத்திருக்கிறார். கண்கள் யாவும் அவரைக் காணும், அவரை உருவக் குத்தினவனும் காண்பான்” என்று வேதாகமம் பிரகடனப்படுத்துவது, சந்தேகத்திற்கிடமின்றி, புரிந்து கொள்ளுதலின் கண்களைக் குறித்தே விசேஷமாகக் குறிப்பிடுகிறது. இயேசு தம் சீஷர்களிடம்; “இன்னும் சிறிது காலத்தில் உலகம் என்னைக் காணாது,

ஆனால் நீங்களோ என்னைக் காண்பீர்கள்” என்றார். ஆம்! அப்யோவானும்; “அவர் இருக்கிற வண்ணமாகவே நாம் அவரைத் தரிசிப்பதனால் அவருக்கு ஒப்பாயிருப்போம்” என்று கூறுகிறார்.

முதலாம் உயிர்த்தெழுதலில் சபை வகுப்பார் அற்புதமாக மாறுதலடைந்து, தேவதூதர்களைப்போல ஆவிக்குரிய ஜீவிகளாக மாற்றப்பட்டு, தங்கள் ஆண்டவரை முகமுகமாக காண்பார், ஏனெனில் ஆவிக்குரிய ஜீவிகள் அவருக்கொப்பாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் உலகமோ, இத்தன்மையில் அவரை ஒருபோதும் காணாது. தற்போது எப்படி விசுவாசிகள் தங்கள் பிதாவையும், கர்த்தராகிய இயேசுவையும் விசுவாசக் கண்களாலும், புரிந்துகொள்ளாதலின் கண்களாலும் காண்கிறார்களோ, அதுபோலவே உலகின் ஜனங்களுடைய புரிந்துகொள்ளாதலின் கண்களும் திறக்கப்பட்டு, அவரைக் காண்பார்கள். தேவன் தம்மில் அன்புகூருகிறவர்களுக்கு ஆயத்தம் பண்ணினவைகளை, தமது ஆவியினால் அவைகளை நமக்கு வெளிப்படுத்தினவைகளை, நாம் நமது ஆவிக்குரிய பார்வையோடு காண்கிறவைகளை, “கண் காணவுமில்லை, காது கேட்கவுமில்லை, அவைகள் மனுஷருடைய இருதயத்தில் தோன்றவுமில்லை” – 1கொரி2:9,10.

அதுபோலவே, ஆயிரவருட காலைப்பகுதியின்போது, குருடாக்கப்பட்ட அனைத்துக் கண்களும், நன்மை, மகத்துவம், அன்பு, தேவவல்லமை ஆகியவற்றிற்காக திறக்கப்படும். இவ்வாறு உலகம் மேசியாவின் ராஜ்யத்தின் மூலமாக அந்த அறிவால் உதவிபெற்று, தேவனை அறிந்துகொள்ளும். அப்பொழுது நீட்டிக்கப்பட்டுள்ள சிலாக்கியங்களால் எல்லோரும் பயனடைந்து, அந்த மகிமை நிறைந்த அறிவின் அளவை அடைவர். இதை இயேசு குறிப்பிடுகையில், ‘ஒன்றான மெய்த்தேவனாகிய உம்மையும், நீர் அனுப்பினவராகிய இயேசுகிறிஸ்துவையும் அறிவதே நித்திய ஜீவன்” என்றார்.

தடை ஏற்படுத்துவோரல்ல, உதவுபவர்கள்

முன்னடையாளத்தில், ஜனங்கள் பர்திமேயுவை அமைதலாயிருக்கும்படி கட்டளையிட்டனர். ஆனால் இயேசு அவரை அழைத்தபோதோ, அவர்கள் உற்சாகப்படுத்தும் வார்த்தைகளைக் கொடுப்பவர்களோடு சேர்ந்துகொண்டு, பார்வையற்ற அவரை இரட்சகரிடத்தில் கொண்டு வரவும் உதவினர். பிந்தைய அவர்களுடைய செயல்பாடு, கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் அனைவரின் நடைமுறையைக் குறிப்பிடவேண்டும். அவர்கள் பார்வையற்றவரை, அதாவது மூடநம்பிக்கைகளால் வழியைவிட்டு விலகியிருப்போர் அனைவரையும் அவர்களுடைய குருட்டுத்தனத்திலிருந்து விடுவிக்க, அவரே இரக்கமுள்ளவராயும், விருப்பமுள்ளவராயும் இருக்கிறார் என்று உணர்ந்து, இரட்சகரிடத்தில் வரும்படியாக, தேவனுடைய பிள்ளைகள் உற்சாகப்படுத்தவேண்டும்.

இந்த கூர்ந்து நோக்குதல்களை வாழ்வின் பல்வேறு நடவடிக்கைகளுக்கு நாம் நீட்டிக்க முடியும். அதன்படி, அநேகர் வேதாகமத்தின் அழகுகளைப் பொருத்தவரையில் குருடர்களாகவே இருக்கின்றனர், இதனால் நிஜமான போதனைகளின் அழகைக்காண , புரிந்துகொள்ளாதலின் கண்கள் திறக்கப்பட்ட அனைவரும், அதே ஆசீர்வாதங்களை மற்றவர்கள் பெறுவதற்கு உதவும்படி விழிப்பாயிருக்கவேண்டும். இப்பாடத்தை இயல்பான பார்வைக்கும் பயன்படும்படி நாம் பொருத்தமுடியும். வியாபாரத்திலும் அல்லது இன்பத்தைத் தேடியும் சிலர் வெகு ஆழமாக மூழ்கியிருந்து, இயற்கையின் மகிமை நிறைந்த அழகுகளைப் பார்க்கும்படி தங்கள் கண்களை ஒருபோதும் உயர்த்துவதில்லை. சர்வ வல்லமையுள்ள சிருஷ்டிகரைக் குறித்தும், தெய்வீக ஞானத்தைக் குறித்தும் பறைசாற்றுகிற ஒளிரும் நட்சத்திரங்கள் கூறும் செய்தியிலிருந்து, குருடாக்கப்பட்டவர்கள் ஆசீர்வாதத்தை அடையத் தவறுகிறார்கள். ஏனெனில் அவர்கள் காணத் தவறுகிறார்கள். “அவர்கள் கண்களை உடையோராயிருந்தும் அவைகள் காண்பதில்லை”.

மகாபெரிய நித்திய தேவனைக் குறித்தும், அவருடைய பூமிக்குரிய பிரதானமான கரத்தின் கிரியையாக மனுக்குலம் இருப்பதையும், இயற்கை அனைத்தும் பேசுகின்றன. ஆகவே அவரை அறிவதும், அவருக்கு ஊழியம் செய்யத் தேடுவதும் நம் உயர்ந்த குறிக்கோளாக இருக்கவேண்டும். ஆனால் நட்சத்திரங்கள் அளிக்கும் பாடங்களுக்கு எத்தனைபேர், பிறவிக்குருடரும் பிறவி செவிடருமாயிருக்கின்றனர்! தீர்க்கதரிசி இதைக்குறித்து அறிவிக்கிறார்; “பகலுக்குப் பகல் வார்த்தைகளைப் பொழிகிறது, இரவுக்கு இரவு அறிவைத் தெரிவிக்கிறது. அவைகளுக்குப் பேச்சுமில்லை, வார்த்தையுமில்லை, அவைகளின் சத்தம் கேட்கப்படுவதுமில்லை” – சங் 19:2,3. சிலர் அவர்களுடைய சொந்த சுயநலத்தின் காரணமாக பெருமளவு மகிழ்ச்சியற்ற நிலையை உணருவதை காணமுடியாதபடி, மனரீதியாக மிகவும் குருடராயுள்ளனர். அவர்களது வீடுகள், சுயநலவேட்கை கண்டிப்பு குற்றங்காணுதல்கள் திருப்தியின்மையின் இடங்களாக இருப்பதிலிருந்து மாறி, பாதுகாப்பும் மகிழ்ச்சியும் நிறைந்ததாய், அதிக அழகுள்ளதாக இருக்கும் என அவர்கள் காண்பதில்லை.

தங்களிடம் அல்லது மற்றவர்களிடம் இந்த நிலைமைகள் காணப்படுவதை உணரும் எல்லோரும், “ஆண்டவரே, நான் பார்வையடையவேண்டும்” என்று கதறவேண்டும். மேசியாவின் ராஜ்யம், ஆதாமின் சந்ததியார் அனைவருடைய புரிந்துகொள்ளுதலின் கண்களைத் திறந்து, ஆசீர்வதிக்கும் காலம் சமீபித்திருக்கிறது என்பதை அறிந்துகொள்ளும் அளவிற்கு சந்தோஷமடையவேண்டும்.
